

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Варна, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Янко Д. Янков

Членове: Даниела П. Костова
Светослава Н. Колева

при участието на секретаря Петранка Ал. ПасК.а
в присъствието на прокурора М. Н. Г.
като разгледа докладваното от Янко Д. Янков Наказателно дело за възобновяване № 20233000600258 по описа за 2023 година

Производството е по чл.424 ал.1 НПК вр. чл.422 ал.1 т.5 НПК. Образувано е по искане на осъденото лице Б. Г. П. /адресирано до ВКС на РБ и впоследствие препратено на АС-Варна/ за възобновяване на производството по нохд №4566/2022г. на Районен съд-Варна, и на внохд №390/2023г. на ОС-Варна. Навеждат се доводи единствено за явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се възобновяване на наказателното производство и намаляне на наложените на подсъдимия наказания.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура излага съображения за неоснователност на направеното искане за възобновяване.

Защитникът на осъденото лице и самото то поддържат искането, желаят намаляне на наказанията на искателя.

Варненски апелативен съд, като провери данните по делото, съобрази становищата и доводите на страните, в пределите на правомощията си намери за установено следното:

Искането е допустимо – подадено е срещу акт от кръга на посочените в чл.419 ал.1 НПК и от процесуално легитимирана страна по чл.420 ал.2 НПК, а също и в законоустановения срок по чл.421 ал.3 НПК / решението на Окръжен съд-Варна е влязло в сила на 17.05.2023г., а искането е подадено на 04.07.2023г. – дата на пощенското клеймо/. Разгледано обаче и по същество, то се явява неоснователно.

С присъда №32/31.01.2023г. по нохд №4566/2022г. Районен съд- Варна е признал Б. Г. П. за виновен в това, че :

1. На 27.07.2020г., в гр.Варна, при условията на опасен рецидив, отнел чужди движими вещи - 1 брой велосипед марка „Компел 09“ ведно с 1 брой проволка с катинар на обща стойност 1048.80 лева, от владението на Р.И.В., собственост на Ю. Г. Г., без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 вр.чл. 194, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от НК му наложил наказание лишаване от свобода за срок от три години и шест месеца, което на основание чл.58А, ал.1 от НК намалил с една трета – до размера на две години и четири месеца, което постановил на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „Б“ от ЗИНЗС да се изтърпи при първоначален строг режим.

2. В периода 23.09.2021г.-05.11.2021 г., в гр.Варна, в условията на продължавано престъпление и на опасен рецидив, чрез използване на техническо средство, отнел чужди движими вещи както следва:

-на 23.09.2021 г. в гр.Варна, чрез използване на техническо средство тип клещи, отнел чужда движима вещ - 1 брой велосипед марка „REACTOR Force 26“ на стойност 287,10 лева от владението на В.Д., без негово съгласие и с намерение противозаконно да го присвои ;

-на 05.11.2021 г., в гр.Варна, чрез използване на неустановено техническо средство, отнел чужди движими вещи - 1 брой велосипед марка „Monster Raider“ ведно с 2 броя метални проволки, на обща стойност 1059,59 лева от владението на Росен Ангелов Цветанов, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои - всички вещи на обща стойност 1346,69 лева, поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 вр.чл. 195, ал. 1, т. 4 вр.чл. 194, ал. 1 вр.чл. 26, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от НК му определил наказание лишаване от свобода за срок от пет години, което на основание чл.58А, ал.1 от НК намалил с една трета –на три години и четири месеца , което постановил на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „Б“ от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален строг режим. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определил за изтърпяване на подс. П. най-тежкото от така наложените му наказания, а именно наказанието лишаване от свобода за срок от три години и четири месеца, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „Б“ от ЗИНЗС да се изтърпи при първоначален строг режим. На основание чл. 59, ал. 1 от НК било зачетено времето, през което П. е бил задържан под стража, считано от 19.01.2023г.

Присъдата била обжалвана пред Варненски окръжен съд, който с решение №134/17.05.2023г. по внохд №390/2023г. изменил атакуваната присъда като намалил наложените на П. наказания, както следва : – за престъплението по чл.196 ал.1 т.1 НК вр. чл.194 ал.1 НК след приложението на чл.58а ал.1 НК – на две години лишаване от свобода; - за престъплението по чл.196 ал.1 т.2 НК вр. чл.195 ал.1 т.4 НК след приложението на чл.58 ал.1 НК – на три години лишаване от свобода. Присъдата била изменена и в частта

по отношение приложението на чл.23 ал.1 НК като съдът постановил да бъде изтърпяно по-тежкото от определените наказания, а именно – три години лишаване от свобода, при първоначален строг режим. В останалата част присъдата била потвърдена. Тъй като въззивният съдебен акт не подлежи на касационен контрол то присъдата влязла в сила същия ден. А като съдебен акт, непреминал през касационен контрол, срещу присъдата е подадено искане за възобновяване на наказателното производство.

В искането се релевира касационно основание по чл.348 ал.1 т.3 НПК, което е предвидено и в разпоредбата на чл.422 ал.1 т.5 НПК като основание за възобновяване – явна несправедливост на наложеното наказание.

Наложеният на осъденото лице наказание обаче не се намират за явно несправедливи от настоящия съд /или по-точно били са такива преди тяхната корекция от въззивния съд/. Редовните инстанции при тяхната индивидуализация са отчели всички релевантни за това фактори. Като смекчаващи вината са взети предвид оказаното съдействие в хода на досъдебното производство, както и възрастта на подсъдимия. Като отегчаващи обстоятелства са приети предходната съдимост на лицето, невлияеща на правната квалификация, значителната стойност на предмета на престъпленията /а оттам и на причинените щети/. Допълнително окръжният съд е отчел влошеното здравословно състояние на подсъдимия, както и тежкото му социално и материално положение – без пенсия, липса на каквито и да било трудови доходи. Поради което и е намалил наложените му наказания – на три години за първото престъпление, и на четири години и шест месеца за второто, т.е. след редукцията на чл.58 ал.1 НПК съответно две, и три години лишаване от свобода. Така определените наказания не се явяват несправедливи. Няма как да не бъдат споделени съображенията на първоинстанционния съд в тази насока – осъденото лице е многократно осъждано, касае се за 28 деяния, извършени в период от 50 години, започнал е престъпната си дейност на 15-годишна възраст, и на 65 години все още не е я преустановил /възрастта му към момента на деянията/. Голяма част от деянията са извършени при опасен рецидив, и са търпени ефективни наказания. Последното му наказание е четири години лишаване от свобода, изтърпяно е на 06.07.2018г., и само две години след това е извършено първото от престъпленията, предмет на последното наказателно производство. И първата, и въззивната инстанция въз основа на тези факти са приели, че П. е лице с трайно установени престъпни навици, съответно – с висока обществена опасност. Извод, с който няма как да се изрази несъгласие. Именно поради това и липсват каквито и да било основания за допълнителна корекция на наложените на П. наказания – подобно действие би било израз на крайна снизходителност, към каквато настоящият съдебен състав не е склонен въпреки напредналата възраст на лицето.

По изложените съображения Варненският апелативен съд не намира да са налице релевираните основания за възобновяване на наказателното производство, поради което и

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъденото лице Б. Г. П. за възобновяване на производството по нохд №4566/2022г. на Районен съд-Варна, и на внохд №390/2023г. на ОС-Варна.

Решението е окончателно - не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____